

Kasım Aralığı Söz Ertesi

– Fulya Codal · 19 Kasım 2011

...

-başka bir dünya var içimin yansımalarında
kök salmışız deryaya
işte bu yüzdendir ya
benim yurdumda kurumaz ağaçlar-

...

Kirli bir sokağın sisli yüzüydün
Sancılı doğumlara gebe kaldırımlardan düşerken asfalta
Savunmasız bir çakıl taşı gibi sıcak ve kimsesiz...

Elinden tutup yürümek
Kızgın demirlerde yalın ayak
Öper gibi boşluğu şehvetle ve sonra
Koşmak istiyorum unutulmuş bir ülkeye

Sevdanın kemikleri kırılıyor o an
Müzik yalnızlığa çalıyor kapıları kanırtarak
İçimin davulları içimdeki çitlerin içindeki atlara bağırıyor

Efsununu sök rüzgârın
Saçlarında Güneşi görmeye geldim

Yokluğunla sevişiyor gibi sanki kalabalığın telaşesi
Olan biten şamatayı anlatmak istiyorum
Bu azgın şehrin kararmamış yüzlerine
(Anlamazlar gibi geliyor)

Ama yorgunum
Ama mecatsizim
Argo bilmiyorum ağzımı dolduracak kadar
Devrim dediklerini devirmek geliyor içimden
Şöyle bağıra çağıra çıkacağı an
Diş kovuğuna saklanan apseli küfürleri

Yolda çevirmeye takılmış gibi elimdeki fenerin sarımtırak gülümsemesiyle
Geri çeviriyorum kanal tedavisi için morfin verip

Aralıklardan sızıyorum Kasım ağrılarına
Bütün bir yazı coşkuyla geçmişe yuttuğum geliyor aklıma

İnzivaya çekilen yanlarımda bir sıkıntı var
Boğum boğum içimin aynalarında kırım kırım kırılmalar
Paramparça edip deşmek ister gibi karınlarındaki ağrıyı
Yoklamak istiyorum kasım kasım kasılan kramplarını
Ama absürük bir masalın bitişi gibi; hazin umarsızlıkları var
Parmak uçlarımdan hareketsizce, bekliyorum sustukları anları

Alfabesi kırık cümlelerin
Dil'im acıyor

Söyleyemediğim şeyler oluyor acıyı abarttığım zamanlar
Deliliğimizi beraber büyüteceğimizi sandığım yanılgılar

Cami avlusuna terk edilen bebekler gibi
Zamanı avutmak istiyorum avuçlayarak
Nergisler Sakarya'da hazır olda karşılarken kışı
Çiğdemler gibi Mayıs'ı beklemek istiyorum tenhalarda
Ne yapsam yetmiyor kinli günleri kısaltmaya

Zedelenen onursa kutsal davalarda
Yırt muştusunu takvimlerin
Özündeki dervişi diriltmeye geldim

İçime kırağı düştü hınç ziyafetlerinde
Böylesine bir mezar kazmayı
Ve iniltisini cesetlerin
Hiç sevmedim

Hiç sevmedim
Yaza yaza büyümemeyi

Ve izafiyet teorisini
Yeni çağın işgenceci insanların elindeki güç timsallerini

Sevedim kapı eşiğinden girmeyen gelmeleri

Aklını dağıt bensizliğe
Kalbini devşirmeye geldim

Kederli bir makamsın hüznünün yettiğinde
Çizik plaklar gibi dönen Dünya'nın bir yerinde
Kanatma dilini artık söz erteleriyle

Ellerinde yosun tutmuş şiirse zafer
Dinle, mısra mısra dökülmeye geldim
Ben sana hiç; "seni seviyorum" demiş miydim?

Bak mendil satıyor çocukluğum gözyaşlarına
Senin çocukluğunsa dizine yatıyor tebessümlerimin

Ve uzaklarda
Uzaya kanat çırpıyor biri
Diğeri yalnızlığa ninniler söylüyor
Öteki salyangoz dağıtıyor köy çocuklarına

'Midye dolma' diye bağıyor esmer satıcı
Tırnaklarının dibinden daha kara değil midyeler

-Yazgısı da kara mıdır? (diye geçiriyorum içimden)

-İster misin? (diyor)

-Ben midye sevmem ki (diyorum gülümseyerek)

-Midye sevilmez mi abiler?

...

fulya/kasım2011